

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ПРИСВОЄННЯ ВЧЕНИХ ЗВАНЬ
НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИМ ПРАЦІВНИКАМ
УМАНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ

ЗАТВЕРДЖЕНО

вченою радою

УДПУ імені Павла Тичини

протокол № 7 від « 30 вересня » 2018 р.

Голова вченої ради О.І. Безлюдний

Набуває чинності

згідно з наказом ректора

від « 01 » лютого 2018 р. № 70/г

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Це Положення визначає механізм присвоєння науково-педагогічним і науковим працівникам вчених звань вченою радою Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (далі – університет), основні критерії оцінки їх науково-педагогічної або наукової діяльності, а також порядок позбавлення вчених звань.

2. Положення розроблено відповідно до законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність»; Порядку присвоєння учених звань науковим і науково-педагогічним працівникам, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України № 13 від 14 січня 2016 року.

3. Рішення про присвоєння вчених звань професора та доцента (далі – вчені звання) науково-педагогічним і науковим працівникам університету ухвалює вчена рада Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (далі – вченою радою).

4. Вчена рада присвоює вчене звання таємним голосуванням. Засідання вченої ради вважається повноправним, якщо на ньому присутні не менше, ніж дві третини її членів. Рішення вченої ради вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше, ніж три чверті від кількості членів вченої ради, присутніх на засіданні. Рішення вченої ради чинне упродовж одного календарного року.

5. Рішення вченої ради про присвоєння вченого звання затверджує атестаційна колегія МОН України.

II. ОСНОВНІ КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОЇ АБО НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВЧЕНИХ ЗВАНЬ

1. Вчене звання професора присвоюють працівникам університету, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора наук;

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) які пройшли навчання, стажування або працювали в закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, що входить до Організації економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР) та/або Європейського Союзу (далі – ЄС), або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, фінансованими зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, зокрема стажування у формі участі в навчально-методичних семінарах, проведених викладачами, фахівцями-методистами університетів країн-членів ЄС, або працюють на підставі угоди про наукове співробітництво між університетом і науковою установою чи навчальним закладом, що входить до ОЕСР та/або ЄС;

4) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри та науково-методичної ради факультету/інституту;

5) які мають:

- стаж роботи не менше 10 років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри, з них останній календарний рік на одній кафедрі університету на посаді доцента, професора, завідувача кафедри, зокрема за сумісництвом (не менше 0,25 посадового окладу) або за трудовим договором (контрактом) із погодинною оплатою (не менше 120 годин). Для наукових працівників, які займаються науково-педагогічною діяльністю, стаж роботи може становити не менше п'ятнадцяти років на посадах наукових (відповідно до підпункту 1 пункту 2 цього розділу) та науково-педагогічних (відповідно до абзацу першого цього підпункту) працівників;

- не менше 3 навчально-методичних праць або 1 підручника чи 1 навчального посібника, рекомендованих вченою радою, та не менше 10

наукових праць, опублікованих після захисту докторської дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше 2 публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менш як 10 праць, опублікованих англійською мовою в періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science та які не є перекладами з інших мов.

2. Вчене звання професора присвоюється працівникам університету, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти, яким не присуджено ступеня доктора наук, але:

1) які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук);

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) які провадять навчальну діяльність не менш як 15 навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри, з них останній календарний рік на одній кафедрі університету на посаді доцента, професора, завідувача кафедри, зокрема за сумісництвом (не менше 0,25 посадового окладу) або за трудовим договором (контрактом) із погодинною оплатою (не менше 120 годин);

4) які мають:

- не менше 3 навчально-методичних праць або 1 підручника чи 2 навчальних посібників, рекомендованих вченою радою, та 15 наукових праць, опублікованих у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з них не менше 4 публікацій у періодичних

виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science та які не є перекладами з інших мов;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов;

5) які пройшли навчання, стажування або працювали в закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, що входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, фінансованими зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, зокрема стажування у формі участі в навчально-методичних семінарах, проведених викладачами, фахівцями-методистами університетів країн-членів ЄС, або працюють на підставі угоди про наукове співробітництво між Університетом та науковою установою чи навчальним закладом, що входить до ОЕСР та/або ЄС;

6) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри та науково-методичної ради факультету/інституту;

7) які підготували не менше трьох докторів філософії (кандидатів наук).

3. Вчене звання професора присвоюється діячам культури і мистецтв, педагогічна діяльність яких відповідно до навчального плану передбачає індивідуальну роботу з опанування мистецьких умінь і навичок та безпосередньо впливає на формування професійної майстерності майбутнього митця та:

1) які провадять навчальну діяльність не менш як 10 навчальних років на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри, з них останній календарний рік на одній кафедрі університету на посаді доцента, професора, завідувача кафедри, зокрема за

сумісництвом (не менше 0,25 посадового окладу) або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою (не менше 120 годин);

2) які удостоєні почесного звання «Народний артист України», «Народний художник України», «Народний архітектор України», «Заслужений діяч мистецтв України»;

3) яким присвоєно вчене звання доцента;

4) які мають:

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов;

значні особисті творчі досягнення:

у музичній сфері – масштабна концертна діяльність, фондові аудіо-, відеозаписи, наявність звання лауреата міжнародних конкурсів і фестивалів;

в образотворчій, декоративно-прикладній, дизайнерській та реставраційній сфері – персональні виставки, видання каталогів, альбомів, буклетів;

у театральній сфері, сфері кіно і телебачення – записи концертів, театральні постановки, фільми, інші творчі роботи, що використовують у педагогічній діяльності;

не менше 3 навчально-методичних праць або 1 підручника чи 1 навчального посібника, рекомендованих вченою радою університету, та 10 наукових праць, опублікованих у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з них не менше 2 публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science та які не є перекладами з інших мов;

5) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри і науково-методичної ради факультету/інституту;

б) які особисто підготували не менше п'яти осіб, удостоєних почесних звань України, або лауреатів міжнародних та державних премій, конкурсів, виставок, оглядів, фестивалів.

4. Вчене звання доцента присвоюється працівникам університету, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти та:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) які пройшли навчання, стажування або працювали у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, що входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, фінансованими зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, зокрема стажування у формі участі в навчально-методичних семінарах, проведених викладачами, фахівцями-методистами університетів країн-членів ЄС, або працюють на підставі угоди про наукове співробітництво між університетом та науковою установою чи навчальним закладом, що входить до ОЕСР та/або ЄС, або взяли участь у роботі не менше ніж однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної в країні, що входить до ОЕСР та/або ЄС;

3) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри і науково-методичної ради факультету/інституту;

4) які мають:

- стаж роботи не менше п'яти навчальних років на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри, з них останній календарний рік на одній кафедрі університету, зокрема за сумісництвом (не менше 0,25 посадового окладу) або за трудовим договором (контрактом) із погодинною оплатою (не менше 120 годин);

- видані одноосібно: 1 монографія, не менше 1 підручника чи 1 навчального посібника, рекомендованих вченою радою університету, та 5 наукових праць, опублікованих після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше 1 публікації в періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science (у співавторстві) та які не є перекладами з інших мов;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менше 10 праць, опублікованих англійською мовою в періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science та які не є перекладами з інших мов.

6. Вчене звання доцента присвоюється діячам культури і мистецтв, педагогічна діяльність яких відповідно до навчального плану передбачає індивідуальну роботу з опанування мистецьких вмінь і навичок та безпосередньо впливає на формування професійної майстерності майбутнього митця та:

1) які провадять навчальну діяльність не менш як п'ять навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри, з них останній календарний рік на одній кафедрі університету, зокрема за сумісництвом (не менше 0,25 посадового окладу) або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою (не менше 120 годин);

2) які удостоєні почесного звання «Народний артист України», «Народний художник України», «Народний архітектор України», «Заслужений діяч мистецтв України»;

3) які мають:

стаж роботи не менш як рік після удостоєння зазначеного почесного звання;

значні особисті творчі досягнення:

у музичній сфері – масштабна концертна діяльність, фондові аудіо-, відеозаписи, наявність звання лауреата міжнародних конкурсів і фестивалів;

в образотворчій, декоративно-прикладній, дизайнерській та реставраційній сфері – персональні виставки, видання каталогів, альбомів, буклетів;

у театральній сфері, сфері кіно і телебачення – записи концертів, театральні постановки, фільми, інші творчі праці, що використовують у педагогічній діяльності;

- не менше 1 підручника чи 1 навчального посібника, рекомендованих вченою радою університету, та 5 наукових праць, опублікованих після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше 1 публікації в періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science та які не є перекладами з інших мов;

4) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країн, які входять до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри і науково-методичної ради факультету/інституту;

5) які особисто підготували не менш як трьох лауреатів міжнародних або державних премій, конкурсів, виставок, оглядів, фестивалів.

III. РОЗГЛЯД АТЕСТАЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ

1. Атестацію здобувачів вчених звань професора і доцента, які ведуть навчально-методичну роботу в університеті, здійснюють на кафедрі, де вони працюють. При цьому профіль педагогічної роботи здобувача має відповідати основному напрямку діяльності цієї кафедри. Якщо здобувач працює на багатопрофільній кафедрі, то в рішенні про присвоєння вченого звання вказується основний курс, який він викладає.

2. Розгляд атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань здійснює вчена рада за висновком кафедри, відповідного структурного підрозділу (факультету, інституту).

3. Розгляду атестаційних матеріалів на кафедрі університету має передувати проведення відкритої лекції для студентів відповідного напрямку підготовки (спеціальності) за умови присутності на ній не менше п'яти викладачів кафедри.

4. На засіданні кафедри у присутності не менше, ніж двох третин членів кафедри заслуховується звіт про науково-педагогічну діяльність здобувача та результати проведення відкритої лекції.

За результатами розгляду атестаційних матеріалів кафедра:

- готує висновок, що підтверджує високий науково-методичний рівень викладання навчальних дисциплін та відповідність здобувача заявленому вченому званню, і передає вченому секретарю вченої ради університету;

- або рекомендує доопрацювати атестаційні матеріали.

Кафедра ухвалює рішення більшістю голосів від складу кафедри відкритим або таємним голосуванням (за вибором членів кафедри).

Кафедра університету повторно розглядає атестаційні матеріали після доопрацювання.

5. Порядок розгляду атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань на засіданні вченої ради про присвоєння вчених звань професора і доцента визначає вчена рада.

6. Документи про присвоєння вчених звань доцента, професора подаються вченому секретареві не пізніше, ніж за 14 днів до засідання вченої ради.

7. Вчений секретар після прийняття вченою радою рішення про присвоєння здобувачу вченого звання протягом 15 днів оформляє атестаційну справу здобувача вченого звання відповідно до вимог та надсилає її до МОН України.

8. Вчена рада на запити МОН України надає додаткову інформацію і матеріали про діяльність здобувача вченого звання, процедуру його атестації.

9. На рішення вченої ради про присвоєння/відмову у присвоєнні вченого звання здобувач вченого звання протягом двох місяців із дня прийняття рішення вченою радою може подати апеляцію до вченої ради або до МОН України.

У разі надходження апеляції вчена рада формує склад апеляційної комісії, крім випадків, коли апеляція не містить аргументів за виявленими недоліками. Апеляційна комісія формується у складі голови та членів комісії. Рішення про утворення апеляційної комісії та затвердження її складу ухвалює вчена рада.

Апеляційна комісія готує висновок, який підписують усі члени комісії.

10. На підставі висновку апеляційної комісії вчена рада ухвалює рішення про задоволення або про відмову в задоволенні апеляції.

Якщо апеляцію здобувача вченого звання задоволено, то вчена рада може ухвалити рішення про присвоєння вченого звання та в установленому порядку надіслати до МОН атестаційну справу здобувача вченого звання.

IV. ОФОРМЛЕННЯ АТЕСТАЦІЙНОЇ СПРАВИ

1. Атестаційна справа здобувача вченого звання містить такі документи:

- 1) супровідний лист до атестаційної справи здобувача вченого звання (1 примірник);
- 2) копія першої сторінки паспорта здобувача, засвідчена підписом ученого секретаря вченої ради (2 примірники);
- 3) копія свідоцтва про зміну прізвища, засвідчена в установленому порядку (у разі зміни здобувачем вченого звання прізвища) (2 примірники);
- 4) рішення вченої ради щодо присвоєння вченого звання (2 примірники);
- 5) копії дипломів доктора наук, доктора філософії (кандидата наук), атестатів доцента, старшого дослідника (старшого наукового співробітника) (для здобувачів вченого звання професора), документів про удостоєння

відповідного почесного звання або інших нагород (для діячів культури і мистецтв), засвідчені підписом ученого секретаря вченої ради та скріплені печаткою університету (2 примірники);

6) протокол засідання лічильної комісії (2 примірники);

7) список навчально-методичних праць та/або наукових праць (2 примірники);

8) копія сертифіката, який підтверджує достатньо високий рівень володіння іноземною мовою (2 примірники);

9) копія документа, який підтверджує проходження навчання, стажування або факт роботи у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, що входить до ОЕСР та/або ЄС,

10) довідка з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду та звільнення з посади додатково для осіб, які працюють за сумісництвом (2 примірники);

11) довідка про науково-педагогічну, наукову діяльність на посадах у закладах вищої освіти, зокрема закладах післядипломної освіти, наукових установах (2 примірники);

12) витяг з протоколу засідання кафедри, що підтверджує високий науково-методичний рівень викладання навчальних дисциплін та відповідність здобувача заявленому вченому званню (1 примірник);

13) витяг з протоколу засідання науково-методичної ради факультету/інституту (1 примірник).

V. ОФОРМЛЕННЯ ТА ВИДАЧА АТЕСТАТІВ

1. Після затвердження відповідно до законодавства атестаційною колегією МОН рішень вчених рад про присвоєння вчених звань МОН виписує і видає атестати за зразком, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 року № 656.

2. Атестат, виданий МОН, є документом, що засвідчує рівень професійної кваліфікації науково-педагогічного, наукового працівника при вирішенні питань зайняття ним відповідної посади та оплати його праці.

3. Оформлення атестатів здійснюється протягом двох місяців після прийняття рішення атестаційною колегією МОН.

4. Відповідальним особам (ученим секретарям вчених рад) видають атестати для вручення працівникам, яким присвоєні вчені звання.

5. У разі втрати, знищення або пошкодження виданого атестата про присвоєння вченого звання видається дублікат атестата з новим порядковим номером. Дублікат оформляють відповідно до раніше виданого атестата.

У разі зміни працівником прізвища, імені, по батькові (так само, як і зміни кафедри, галузі професійної діяльності) виписаний атестат обміну і переоформленню не підлягає.

VI. ПОЗБАВЛЕННЯ ВЧЕНИХ ЗВАНЬ

1. Позбавлення вчених звань здійснюється відповідно до порядку їх присвоєння.

Питання про позбавлення вченого звання розглядає атестаційна колегія МОН:

у разі надходження до МОН рішення вченої ради про позбавлення вченого звання;

за клопотанням вченої ради, яка надсилала до МОН документи про присвоєння вченого звання;

у разі виявлення МОН порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань;

відповідно до рішення суду.

2. Для вивчення обставин, пов'язаних з порушенням питання про позбавлення вченого звання, на засіданні вченої ради з її членів створюють комісію, кількісний та персональний склад якої визначає вчена рада.

3. У 15-денний строк після розгляду питання про позбавлення працівника вченого звання до МОН надсилають такі документи:

рішення (клопотання) вченої ради про позбавлення вченого звання;

оригінал протоколу засідання лічильної комісії;

копії документів про присвоєння вченого звання;

інші документи, що підтверджують порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань.

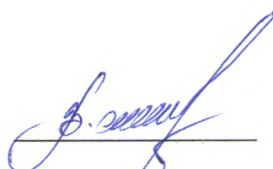
4. Атестаційна колегія МОН відповідно до законодавства затверджує рішення вченої ради про позбавлення (позбавляє) вченого звання з урахуванням всіх матеріалів справи і результатів попереднього експертного розгляду.

На підставі рішення атестаційної колегії МОН атестат особи, позбавленої вченого звання, визнають недійсним.

5. Вчена рада на запити МОН надає інформацію, документи і матеріали, необхідні для розгляду питання про позбавлення вченого звання.

ПОГОДЖЕНО:

Проректор з наукової роботи
та міжнародного співробітництва

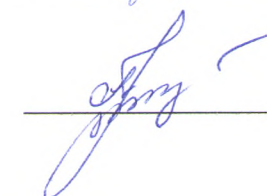
В.В. Сокирська

Учений секретар

С.А. Шуляк

Юрисконсульт

В.М. Підлісний